

הנחות מודפס

322 2.11.26

דבר

המננים בחצי הארץ ערבית

יבבל בעטוז כאות גפני חותם, בפני האימאמים יחיא וכפניהם התחזקוטיטים גפניות רארין ויקרא לעזרה לאבן-סודר מלך הוואביס. אבן-סודר לא אחר לחסינ' את צנאותיו לעסיד, ומאותה שנה, שנות 1921 נאהרת בורי אבן-סודר ההשפעה הרכבת רעת על ענייני עסיר. עם נפילת חיסין וככוש חגיאו עלי אבן-סודר נשאו חסנתן חרים הטוליטיים לשלטונו על עסיר ורכ אבן-סודר והאימאם יחיא, שאנו טוסק עד היום מלחכו את "חזרותן לתקין", מחוץ לסנסוכם עסיר קיים בין אבן-סודר והאימאם יחיא נס מס' נס' כל החטפות, אשר ערכו הווחאבים בכל החטפות, אשר ערכו הווחאבים על עולי הרוגל התיכנים בשנת 1928. כל הסנסוכם תאלת היו קרובים לגרום בוטן האחזור למלחמת נלוית בין מטהלאת דגיאו וחויטן.

למי, אל-אתראם, הוודיע אבן-סודר בשיתתו עם סוסרו של פסישת ציימונג (יריד פין ווילג') שזו יחשוב כל התנ' נסילות של האימאם יחיא החימני על צפון עסיר, התמונהחת חותם מטהלאת נור. לפצעש איגה, אבן-סודר מתכונן להציג לוועידה המושב'נית שהועדר בטבה ליזור בחגיאו שלטן מושלט בון-לאומי, שייטה קשור לחבר. תלואותם, לרעת אבן-סודר אין שאלת הכל פותה בעלה חשיבות פלורוג' ראשונה. לדורי הצעון נירני, מנשת מטהלאת מסדרם (קרי אנגלית) ואיטליה. "חו. ג'נסון שבין אבן-סודר והאימאם יחיא.

הכלורד הערבי אהמד וכי טהה הור מנשענו לחגיאו וחויטן, הוא הצהיר לביב, אל-טוקסם, כי האימאם יחיא שלח לאבן-סודר את העוצות הטעונות

עם צאת החורכים את חזי' הח' ערבי בסוף 1918, לאחר מלחמת במלחמות העילית, נתנו על החוף הדרומי של ים סוף שלוש מדינות ערביות, עצמאיות, בסדר זה מצפון דרום: מטהלאת חגיאו ובראש חוםין, מטהלאת עסיר ובראש הנהר האמר איד-אדריסי ומטהלאת תימן ובראש מהראות את חקשותה, או שה קיימת לה את לב טפלין' בכל אופן, חרוש', וזה עבר טליתו של הטים הטולני, חכרות נלוות מאות הטם' וקיבלה את החכורה, הטים החזיכים.

בעצם לא חדרו המלחמות הפניות מיזה בין חלקי הארץ אי ערבי השניים נס בימי שלטונו חורכתה, ושליטה על חיק ארץ זה הותה בצדקה ברובה נומינלית, לעיתים לא רחוקות פרצו במקומות שווים טרוריות נס נור החורכים, טרוריות אלה היו נתמכות י' מטהלאת אונגה אזרח ורכ בעטן רב ובקרבות ו'ם היו החורכים צללים לשטור על טעט'ם בסבב הארץ, עם לכת החורכים, החל מטהלאת מטהלאת חגיאו וחויטן גני'ו ונתר בעדר הרגוניה שלין על חיזו המזרחי של ים סוף, "ארץ הטריביה" הותה מדינה עסדר השוכנת בין שתין, אין כל ספק, מטהלאת אירוסת, וכיוום ביהור אנגלית ואיטליה, מאנלאות מטהלאת את הטדים בין מדינות ערבי השונות. בכונה קבוע לעצמן ספירות השפעה בחז'אי, זה, בסנסוכם במלחמות המחהולות בזמן ואחרון בערב יש פראות, איפוא, לא רק חוצהה מן הניגרים גדרות הקיטים בקרבת המושלטים, ולא רק את תאות הרגוניה של מושל ערב, כי אם נס, ובטרת מרכבה, פרי ההתקחות של מטהלאת אירוסת בעדר כיבוש ספירות השפעה בחלק הארץ זה, איטליה חומכת בעיקר בטהלאת חגיאו ואנגליה חטיה טקומות בחו'ין, ועם נטלתו היא מסעית לאבן-סודר, ואלה חולות הסנסוכם בז אבוי

בפולין

בשותפה, ולא עוד אלא עני הטיניסטיות, אשר פהם את אידי-אטין שלו רשותה באו כל הפטיריות, הוטין להשתתף בקבינט ולרמשך תוקחות, האם רצתה בזה מראות את חקשותה, או לKNOWN לה את לב טפלין' בכל אופן, חרוש', וזה עבר טליתו של הטים הטולני, חכרות נלוות מאות הטם' וקיבלה את החכורה, הטים החזיכים. הטים שרר הבבחון, כי זה לא יענור לאח חוץ' מטהלאת נטהלאת כבר נושא הריאובליקת פאייז'ר למטריות אין קץ, חקיפות הע את המטהלאת. אפשר ניכם, כי הרחיק לרכת, או זו, כי השעה אינה נוחה תרישת. בכלל אופן נצח שללה השנייה של ברמל זיסודוקן נעצמו קNEL את זיר מטהלאת חרשה, וכדי פיליסידסן עבורה שקטה חיים את הטעוב הנוכחי, השניה של ברמל נחשנת והעתינית עוסקת בעריכת חוקיותה הוצאה, הריאונה, ריבדאה בצלום".

עשה נס אנחנו את המאון גנו, כי בכל זאת יש יצין כים וככושים שקטם, אשר מטייס את ארכי היהודים

ו' הממשלת נמצאה כבר
במושיא הריאו-בוליקה לטיוור

ם' פטונות אין קץ. תקיסיס
סתיו' מה הממשלת אספהר
ץ' נוכת, כי הריחיק לילכת, או
ץ' לוו, כי השעה אינה נוכח
ץ' בראשות. בכל אופן נאכ
טשליה השנייה של ברטול
ז' ויגסודסקי בעצמו קלל את
ץ' צור ממשלה חדשה, וכדי
ל' פיליסידנסקי עבורה שקטה.
ה' הטעים את התושב הנוכחין
ץ' השניה של ברטול נחשבת
ם' והעחינית עיסוק בעיריכת
ץ' חוקיות הוואת, הריאונה
ץ' מלכ'את באלוויון.

יעשה נס אנהנו את המאיין
ץ' כי בכל זאת יש יצין
ם' וכוכשים שקטים, אשר
ם' מספק את ארכ' היהודית
ץ' וזה יש בהם בכל ואם טען
ם' ביחיד אם נזכיר את הייטים
ץ' קיזח הוואת, את ימי הכללן
ם' טיטי טראכט טאי הוטב
ץ' אל היהודים בענייני נכית
ץ' ענייני קונגסיות, בענייני
ץ' ובעניינים הארכ'ינטראטיבים.
ץ' גזען יותר רב לנחי
ץ' ננילוי הספר. בכת' יהטשי
ץ' הרגנלה ננד ערכ'יזדרין
ץ' החוור החשאו המפרנס
ץ' נרבנקו בדבר הנומרים
ץ' לחדר נשאה פרוי, וכטרוץ ההתקומות
ץ' פותה ננכח האסיר אל-אידריסי, כי ריא
ץ' אשר לא קללו קורם את
ץ' לנית) ובענייני הגרם' יהודים
ץ' המתפלר. ולא עוד אלא
ץ' בקרובציה סומכית סאת ברטול
ץ' איקר. של הוצאה הוהרים
ץ' הכהנויות. אלה הן נקדות
ץ' דודות. שונו בהן יהודוי פולין
ץ' זית ההבראה.

מ. ט.

לקרא ולכתחוב

כל המכטוכים מלאה היו קיומים
לנורם בונן האחרון לטחטה נסוחה בין
טשלת דניאו ותיטן.

לפי 'אל-הרגם' הודיע אבן-סעד
בשיחתו עם סופרו של פוסיטה ציוטונג
(ירר סן ווילדי) שזו יחשוב כה התה-
נפלה של האוטם יהוא התימני על
אסון עסור, הנמנה חחת חנות טשלת
נינה, לאצ'ז איבח. אבן-סעד מתכוון
לצעע לועידה המושביעות שהועדר בסבה
ליצור בחניאו שלטן מושלטי בין-לאומי,
שהיא קשר חבר תלואמים. לדעת
אבן-סעד אין שאלות הכללות בעלת
חשיבות טורונת דראונת. לברוי' החזון
הגרטני, מנשת טשלות טארם (קרי
אנגלייה) ואיטליה. 'חוור' בסוכך שבין
אוניסוד והאטמאם יתיא.

הכלווג העברי אהמד וכי מתחת
chor מסיעתו לחניאו ותיטן. הוא העביר
לביב 'אל-טוקטס', כי האיטמאם יהוא
שלח לאבן-סעד את העצחות, הטכונות
ליישר את רהוריים בין טשלות הימן
וונדר, ואבן-סעד הסכים ליאעחו של
האטמאם. יחנן כי שלחת יהוא לאן-
סעד, אשר הביאה אליו את העצחות
השלום, החזר לצגא (כירת ח'מן)
כעבודה דורש או חז'יטם.
אין, כטובנו, להוות פראש. אם
ישטו רנסנסים בין אבן-סעד וראיטמאם
יהוא ברוך שלום או במלמת דיטם.
ואולם העוברה היסטורית נשארת בעינה,
כי חז'י אי ערבי הוועג ונשוף יותר ויותר
תרה לתוך האינטנס של האטטייאלוזם.
לתוכ שנות היטוליטקן הקולוניאלית
של טעטת אירופת. ש. מ.

וארות וرك מעון, ובזק'ה ג'ו'ז'ו ו' ז'ט'
היו התורכים מצלחים לשמר על טקל-
דם בחזי' האי. עם לכת התורכים החלה
טשלות טשלות חניאו ותיבן ג'נרי
ונסחר بعد הרנטוניה שלן על ת'ו'ו
הטורי של יס סוף. ארץ המריבה
היתה מדינה עסר השוכנת בין שתין.
אין כל ספק, טטשלות אירופה, וכיו'ם
ביחור אנגליה ואיטליה, סञכלות מפיהות את
הטרנים בין מרינות ערב השוננות. בכוונה
לקיים לעצמן סטרות השפעה בחזי' אי
זה, בסוככים בטלחות המתחוללות
בזטן ראתון בערב יש לראוות, איפוא,
כא רק חוצה בן הנינר'ם דרכ'ם
הקייטים בקרב דטולטם. ולא רק אה
תאות הרנטוניה של מושל'י ערבי, כי
נס, ובمرة מרובה, פרוי' הרחרחות של
טשלות אירופה בערן כיבוש סטרות הצפה
בחלק ארץ זה. איטליה תוטחה בעיקר
בטשלות הוכן ואנגליה חסנה מקורם בחזי'
סינ', ועם נטהו היא מסיקת לאבן-סעד.
ואלה תולדות הסוכך בין אבן-
סעד והאטמאם יהוא בדרכ' השלטון על
סריון עשר. כי שבסטר אהן הסופר
הטולי של 'אל-טוקטס': מראשית יציד'
רח טשלת האירופי בעסיר, אחוי' נחות
הՁבא התורכי טער, התל האיטמאם יהוא
לדרוש את סטוח השטח הזה לחיזן,
בטענה, כי עסיד היה נזון הטורבם
תליך בלח'י נסרך טפנה. מאר שני לטא
גם רמי'ן חסין טאפען את עינו על
עסיר. הוא שחד את אחת הטשלות
הטיחות בחבל ארץ זה וועוד אותה
הטשלות בחבל ארץ זה וועוד אותה
להחיקות ננד האטיר אידיידרים. תעטן'
להחדר נשאה פרוי, וכטרוץ ההתקומות
פותה ננכח האסיר אל-אידריסי, כי ריא
אשר לא קללו קורם את

מכאן ומכאן

קאייה. ארץ זו נפתחה כבר גאים רג'ט
של השקאה ואח'ב באיסר חלקי
ועתה האבער הריב העזות של בוחריה
بعد חפש ג'ור. זה בחר, כי האיסר
נירם לשטיה יתרה בסתר, וכי אין כל
אפשרות לפנו'ז את הברחת המשקאות
והשימוש החשאי ברם. אריזות הברחת
כפחו את עצן אל דוק. 'חוונש' עי'
הכנתו לנ'ף הקונס'טוציה; אשר שנייה
היא פרוצט ממושך וטסובך, ועל רוק
טשל'ז והעלול חוק. 'חוונש' להדריך. שם